

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 48/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. M., bytom D. n. V., zastúpeného advokátom JUDr. S. Z., Advokátska kancelária, D. n. V., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. Er 521/01 a postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 5 CoE 27/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. decembra 2004 doručená sťažnosť Ing. J. M., bytom D. n. V. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. Z., Advokátska kancelária, D. n. V., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie vecí v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Er 521/01 a postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 CoE 27/04 o schválenie udelenia príklepu na dražbe nehnuteľností v rámci exekučného konania.

Podľa tvrdenia sťažovateľa 1. apríla 2003 vydražil sťažovateľ nehnuteľnosti vedené na LV č. 1193, katastrálne územie K., vedené Správou katastra Trenčín. Išlo o nehnuteľnosti povinného Š. R., ktoré boli predávané v rámci exekúcie vedenej súdnym exekútorom Ing. M. Dz., Exekútorský úrad, Andreja Hlinku 21, Bánovce nad Bebravou. Voči udeleniu príklepu na dražbe neboli vznesené žiadne námietky. Dňa 7. mája 2003 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o schválenie udeleného príklepu sťažovateľovi na dražbe nehnuteľností. Sťažovateľ osobne urgoval nečinnosť okresného súdu u predsedu okresného súdu a zaslal aj písomnú sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 9. augusta 2004.

Okresný súd vydal rozhodnutie o schválení príklepu 22. decembra 2003, čiže po siedmich mesiacoch. V zákonnej lehote podala proti tomuto uzneseniu odvolanie manželka povinného s tým, že poukázala na nesprávny postup exekútorského úradu v tejto veci. Krajský súd 30. septembra 2004 zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že udelenie príklepu neschválil. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 16. októbra 2004. Sťažovateľ nemôže disponovať so svojimi finančnými prostriedkami, ktoré zložil na zaplatenie zábezpeky a najvyššieho podania na dražbe.

Porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľ v tom, že z dôvodu zbytočných prietahov okresného súdu a krajského súdu v konaní o schválenie udelenia príklepu na dražbe nehnuteľností v exekučnom konaní je znemožnené nakladanie sťažovateľa s finančnými prostriedkami, ktoré boli zložené exekútorovi.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Ústavný súd vyslovuje, že nekonaním OS v Trenčíne vo veci č. k. Er 521/01 a KS v Trenčíne vo veci č. k. 5 CoE 27/04 o schválenie udelenia príklepu vydražiteľovi Ing. J. M.... došlo k porušeniu jeho ústavného práva na prerokovanie veci bez prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi J. M. titulom porušenia jeho základného práva finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk, pričom sumu 50.000,- Sk je mu povinný zaplatiť OS v Trenčíne a sumu 50.000,- Sk KS v Trenčíne do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 7.572,- Sk (dva úkony právnej služby po 3.650,- Sk + 2 x paušálna náhrada po 136,- Sk), ktorú sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť OS v Trenčíne a KS v Trenčíne k rukám jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

Sťažovateľ požiadal, aby údaje o jeho osobe, ako aj osobe právneho zástupcu boli pre prípad zverejnenia uznesenia anonymizované.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podanie sťažovateľa možno kvalifikovať ako sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 18 ods. 1 písm. f) zákona o ústavnom súde.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o zjavne neopodstatnenú sťažnosť. Namietat' porušenie svojich práv v konaní pred ústavným súdom sú totiž oprávnené len tie fyzické osoby alebo právnické osoby, ktoré splnili všetky zákonné podmienky spojené s nadobudnutím a uplatňovaním takýchto práv. Z konania o ústavnej sťažnosti sú preto vylúčené také návrhy, keď sťažovateľ nesplnil niektorú zo zákonných podmienok potrebnú pre vznik právneho vzťahu, porušenie ktorého namietal na ústavnom súde. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je jej zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť v prípade, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal sťažovateľ (I. ÚS 53/96, I. ÚS 62/96, I. ÚS 20/97).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). Teda úloha ústavného súdu na predbežnom prerokovaní návrhu nespočíva v tom, aby určil, či preskúmanie veci predloženej navrhovateľom odhalí existenciu porušenia niektorého z práv alebo slobôd zaručených ústavou, ale spočíva len v tom, aby určil, či toto preskúmanie vylúči akúkoľvek možnosť existencie takéhoto porušenia. Inými slovami,

ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00).

Sťažovateľ má v predmetnom exekučnom konaní postavenie účastníka pre určitý úsek konania. Momentom zloženia stanovenej zábezpeky sťažovateľ nadobudol postavenie dražiteľa a udelením príklepu exekútorom sťažovateľ nadobudol postavenie vydražiteľa. Teda aj v časti exekučného konania, v rámci ktorého sa rozhodovalo o schválení udelenia príklepu súdom, má sťažovateľ postavenie účastníka konania pre tento úsek exekučného konania, teda je aktívne procesne legitimovaný na podanie sťažnosti na zbytočné prieskumy v konaní pred súdom o schválení udelenia príklepu, ktorým namieta porušenie svojich práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd vyzval okresný súd na zaslanie predmetného súdneho spisu, ktorý bol doručený ústavnému súdu 20. januára 2005.

Z pripojeného súdneho spisu ústavný súd zistil, že v právnej veci oprávnenej Prvej komunálnej banky, a. s., Žilina, proti povinnému Š. R. o zaplatenie 1 019 000 Sk s prísl. vedenej na okresnom súde pod sp. zn. Er 521/01 (EX 12/01) boli vykonané tieto úkony:

Dňa 1. apríla 2003 súdny exekútor vykonal dražbu nehnuteľnosti.

Dňa 7. mája 2003 bol okresnému súdu doručený návrh na schválenie príklepu udeleného na dražbe nehnuteľností.

Dňa 24. septembra 2003 súdny exekútor urgoval na okresnom súde schválenie príklepu.

Dňa 1. októbra 2003 okresný súd vydal rozhodnutie o súhlase, aby najnižšie podanie na dražbe bolo 350 000 Sk.

Dňa 22. decembra 2003 okresný súd vydal uznesenie o schválení udelenia príklepu.

Dňa 27. januára 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie manželky povinného J R.

Dňa 26. februára 2004 okresný súd zaslal podané odvolanie na vyjadrenie súdnemu exekútorovi, oprávnenému, povinnému.

Dňa 29. marca 2004 došlo okresnému súdu vyjadrenie povinného.

Dňa 18. mája 2004 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 19. júla 2004 súdny exekútor urgoval schválenie udelenia príklepu.

Dňa 30. septembra 2004 krajský súd rozhodol uznesením sp. zn. 5 CoE 27/04, ktorým zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že neschválil udelenie príklepu vydražiteľovi (právoplatnosť nadobudlo 18. októbra 2004).

Dňa 8. októbra 2004 sa spis vrátil okresnému súdu.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (III. ÚS 8/04, III. ÚS 111/04).

Otázku existencie zbytočných priet'ahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. III. ÚS 29/03).

Na základe sťažnosti a na základe spisu okresného súdu sp. zn. Er 521/01 dospel ústavný súd k záveru, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. Er 521/01 a v konaní krajského súdu vedenom pod sp. zn. 5 CoE 27/04 nedošlo k zbytočným priet'ahom ani nebolo porušené právo na prejednanie veci v primeranej lehote. V konaní na okresnom súde a krajskom súde sa vo veci urobilo niekoľko úkonov, čo spolu s charakterom konania, ktorého predmetom je schválenie udelenia príklepu na dražbe nehnuteľností v exekučnom konaní, vylučuje záver, že v konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Časové úseky medzi jednotlivými úkonmi okresného súdu a krajského súdu sú prikrátke, aby ich v okolnostiach prípadu bolo možné považovať za zbytočné priet'ahy v konaní znamenajúce

porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd návrh sťažovateľa zamietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

V súčasnosti nemožno zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti odstrániť. Preto ústavný súd neskúmal splnenie ostatných procesných podmienok.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2005